

figes at være ringere, end de ere nu. Jeg vil erindre det ærede Medlem om, at saaledes har man ikke tidligere baaret sig ad. Da Netsemdsmandene bleve satte paa faste Lønninger, tror jeg, at Statskassen inddrog en ret taalelig Fortjeneste paa den Omdannelse, ikke at tale om, at da man inddrog Bispe-tienden, tjente den saadan noget som Halvdelens af den hele Indtægt. Jeg har ikke anbefalet noget lignende, men jeg har anført Eksempler paa, at man er gaaet den Vej, som det ærede Medlem nu forsitrer mig om, at man ikke kan gaa. Det er ikke det Synspunkt, man her har stillet op; den hele Beregning, som jeg forleden Dag har fremsat, gaar jo ud paa, at der i alt væsenligt bliver Balance mellem de kirkelige Indtægter og Udgifter. Naar det ærede Medlem endelig forsitrede, at det hele Djemed for Reformen i den Retning, Tilvejebringelsen af Husmandslobder, vilde bringe en stor Illusion, da vare hans Udtalelser jo ikke andet end Postulater, og de blive ikke sande, fordi de blive sagte med stor Styrke.

J. Scavenius: Jeg vil blot gøre det ærede Medlem opmærksomt paa en Ting, at han gør en Fejlslutning, naar han mener, at man enten maa sige: alle de kirkelige Midler, som her er Tale om, gaa ind i Statskassen, og saa er det en selvfølgelig Sag, at Statskassen maa udrede alt til de kirkelige Formaal, som Loven bestemmer, eller som man Nar for Nar kan blive enig om, eller ogsaa opretter man en kirkelig Fond, man luffer Nøglen af, og saa kan der ikke være Tale om, at der til kirkelige Formaal kan ydes noget af Statskassen, som ikke kommer ud af den kirkelige Fond. Dette er, det tør jeg rolig sige, selv om det ærede Medlem vil sige, at jeg taler alt for bestemt, en Fejltagelse, thi hvis vi her i Tinget bleve enige om en Lov, som siger, at Præsterne skulle have de og de Lønninger, og vi samtidig indrette en kirkelig Fond, og det saa viser sig, at denne paa Grund af Tidernes Ugunst, Kapitelstafstens Fald eller af andre Grunde ikke kan udrede Lønningerne til Præsterne, saa have disse Ret, ubetinget Ret, til at fordre deres Løn fuldt ud, de skulle have den i Genhold til Loven, Administrationen har Ret til at fordre af Rigsdagen, at den skal bevilge, hvad der i Genhold til Loven er fastslaaet, den Ting er sikkert. Man kan ikke paa den Maade stille Sagerne op og sige: enten det ene eller det andet. Jeg tillader mig at mene, at man kan gerne oprette en kirkelig Fond — og jeg ønsker, hvis vi i det hele skulle gaa denne Vej, at en saadan Fond bliver op-

rettet — og man kan gerne fra først af indrette det saaledes, at der bliver en rimelig Overbalance, men i Tidernes Løb vil det gaa med den Fond som med de andre særlige Fonds, at den ikke kan bære sig, og saa vil man ganske vist komme til Rigsdagen, som det har vist sig med Universitetet, og som det har vist sig med det lærde Skolevæsen, og sige: Ja, nu kan det ikke bære sig længere, nu maa Rigsdagen virkelig, da det er et almindeligt offentligt Formaal, der er Tale om, træde til og lade Statskassen betale, og saa gaar det ganske rolig paa den Maade. Her er jo desuden ikke Tale om Kapitaler, det er Sagen. Ved Universitetet kunde man sige, at Fonden var gaaet fløjten, Kapitalen gaaet tabt, men her er jo ingen Kapital at tabe.

Formanden (Høgshov): Folketingsmanden for Præsts Amt's 6te Valgkreds (Bosjen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Bosjen: Jeg vil lige over for det ærede Medlem kun gøre det gældende, at jeg ikke er gaaet ud fra Tilvejebringelsen af en kirkelig Fond, men dersom man kunde tænke sig, at Rigsdagen blev nødt ind paa denne Vej at tilvejebringe en kirkelig Fond, saa forudætter jeg ogsaa, at den paagældende Præstelønningslov vilde blive affattet i saadanne Udtryk, at Udbetalingerne derefter overhovedet kunne komme til at falde inden for den kirkelige Fonds Grænser. Jeg henstiller ganske rolig til ærede Medlemmer her i Salen, om de ikke tro, at noget saadant vilde finde Sted. Jeg nærer imidlertid det Haab, at Striden mellem det ærede Medlem og mig i den Henseende ingen Sinde vil finde sin Løsning, thi naar den kirkelige Fond ikke bliver oprettet, vil man heller ikke nogen Sinde kunne faa Besvarelse derpaa. Jeg vil imidlertid kun notere, hvor liden Interesse der i Virkeligheden maa være fra det ærede Medlems og hans Meningsfællers Side lige over for Tilvejebringelsen af en kirkelig Fond, som man let ser i Virkeligheden til syvende og sidst ikke kan opretholdes.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg vil blot erindre om, at jeg i mine Udtalelser i Dag ganske særlig udhøvede, at jeg ikke forstod Oprettelsen af en særlig Fond paa nogen Maade saaledes, at derved skulde være lukket for Udgang til Statskassen, naar særegne Omstændigheder maatte fremkomme. Jeg kan forstaa, at man affatter et Lovforslag med særligt Henhyn til at holde Balance, men Tiden kan forandre sig, saa-